

Iese moșul din colibă
Cu nasul plin de mămăligă.
(făcălețul)

Cocostârcul din câmpie
Scoate apă dar n-o bea
Bucuros ți-o lasă ție
Și oricui ar vrea s-o bea!
(fântâna cu cumpănă)

Lungul urcă și coboară
În scrânciob i-o fetișcană!
(fântâna cu cumpănă)

Cine-i munteanul fălos
Care-aruncă jir pe jos?
(fagul)

Cine stă pe țărm la mare
Și privirea nu-și abate,
Călăuză de vapoare
Și pe ceață și în noapte?
(farul)

Albă păsăruică,
Pe arac se urcă;
N-are aripioare,
N-are nici picioare.
(fasolea)

Nu e carne, dar e grasă,
Se cocoață pe arac
Și de toamna stă în sac.
(fasolea)

Șade baba pe arac
Și-și ține boabele-n sac,
Și-i atâta de bătrână,
Că-i cad dinții în țărână.
(fasolea)

Cavaler de la paradă
Are coada cât o spadă!
(fazanul)

Nici afară,
Nici în cer,
Nici pe pământ.
(fereastra)

Are dinți mulți și mititei
Și nu suferă niciodată de ei.
(fierăstrăul)

Cine are dinți mulți,
Puternici și ascuțiți,
Dar de durere feriți?
(fierăstrăul)

Nu-i pisică, nici câțel
Are dinții de oțel!
(fierăstrăul)

Buchet tare de vergele
Ține beton între ele!
(fierul beton)

Ce trăiește după moarte
Și-altul vrea ca s-o tot poarte?
(floarea)

Care floare
Parcă-i soare?
(floarea soarelui)

O mie de frățiori,
O mie de dințișori
Stau înfipti câte și-o mie
Într-un fund de farfurie.
(floarea soarelui)

Stau pe baltă ouă sparte,
Între frunze mari și late!
(florile de nufăr)

Cioburi mici de cer senin
Printre frunze de pelin
Te imploră-n trei cuvinte
Să le porți mereu în minte.
(florile de nu-mă-uita sau miozotis)

Albe, mici zâmbesc în soare
De prin șanțuri ori răzoare,
De unde le-au lepădat
Rândunelele ce s-au schimbat.
(florile de rochița-rândunicii)

În pădure naște,
În pădure crește,
Vine-acasă și horește.
(flurierul)

Subțirel și găurit
Te îndeamnă la horit;
Cine-i, ați ghicit?
(flurierul ciobănesc)

Colorat e ca o floare,
Trupul fin și mic îl are,
Zboară vara pe câmpie,
Spuneți ce-ar putea să fie.
(fluturele)

Parcă-i floare zburătoare
Și are șase picioare!
(fluturele)

La masă fără de mine nu stai,
Totuși nu vrei să mă ai;
Când mă ai, chiar te grăbești
De mine să te lipsești.
(foamea)

Ce separă unindu-se?
(foarfeca)

Cuțitașe cu inele
Taie pielea în curele!
(foarfeca)

Toată este numai gură
Părul de pe frunte-ți fură.
(foarfeca)

O păpușă gogonată
Stă pe gheață înfășată!
(foca)

Am un bour roșu:
Unde paște
Multă vreme
Se cunoaște.
(focul)

Armăsar aprig și roșu;

Dacă paște
Se cunoaște
Și pe unde se oprește
Iarba-un an nu mai crește.
(focul)

Cât de mic,
Dar noaptea tot se vede.
(focul)

Galben, roșu la culoare,
Licurici lasă să zboare!
(focul)

Unde doarme boul roșu,
Nu mai crește iarbă verde.
(focul)

Vântu-l stinge
Vântul îl încinge.
(focul)

Popa-n casă,
Pletele-i pe casă.
(focul și fumul)

Tatăl încă nu s-a născut,
Și copilul i-aleargă prin sat.

(focul și fumul)

Are ciocu-ncrucișat,
Desface conul de brad!
(forfecuța)

Prin pădure sau grădină
Între fructe e regină,
Roșie și pistruiată,
Cu aromă delicată.
(fraga sau căpșuna)

Iepurilă încălțat
Stă la margine de sat.
(fricosul)

Tortul, untul, fripturica
Le-a vârât în el mămica,
Pare un dulap vopsit,
Înăuntru-i ger cumplit.
(frigiderul)

Înainte de a
Trebuie să-și scoată fiecare pălăria?
(Frizerul)

Tunde cu îndemânare
Și îți face și cărare
O frizură să-ți stea bine
Nu-l întrece orișicine.
(frizerul)

Ce cade-n apă
Și nu face stropi?
(frunza)

Vara stă în soare,
Verde și fremătătoare,
Dar în iarna grea
E sub strat de nea.
(frunza)

Săgeata împăratului
Sparge casa dracului.
(fulgerul)

Un balaur roș, de pară,
A ieșit din nori afară!
(fulgerul)

Parc-ar fi niște petale,
Ori steluțe ce dansează
Norii le presară iarna
Și pe gene ți le-așază.
(fulgii de nea)

Ce trece prin pod
Și nu hodorogește?
(fumul)

E albastru, ba e sur;
Urcă-n aer binișor
Fără aripi sau motor.
(fumul)

În foc s-a născut,
De foc a fugit,
De foc despărțit,
Iute a murit.
(fumul)

Nu e abur, nu e nor,
Dar la fel e de ușor!
(fumul)

Ori îi iarnă, ori îi vară,
Suie-n pod fără de scară.
(fumul)

Se suie moșul în pod
Fără scară,
Fără mâini
Și fără picioare.
(fumul)

Am o capră cu trei coarne
Claia vrea să o răstoarne,
Alte ori ia paie-n gură
Și le-aruncă-n car sau șură!
(furca)

Este mică chiar de tot,
Dacă treci, o calci sub toc,
Dar la ea în mușuroi
Face treaba ca și noi.
(furnica)

Mică, dar voinică,
În spate ridică
Sacul cu povară,
Să-l ducă la moară.
(furnica)

Mică e și harnică,
Dar nu-i deloc darnică.
(furnica)

Toată vara a lucrat
Hrană multă a adunat.
Mărunțică, așa e ea,
Face munca cea mai grea.
(furnica)

Trec grăbite pe cărare
Patru sute de picioare.
Cine-s?

(furnicile)

Trei mărgele, doar, pe-o ață
Se mișcă plină de viață!
(furnica)

Șarpe lung de cauciuc
Varsă apa unde-l duc!
(furtunul)